

“నిజాయితీగా, ఈ ఉద్యోగంచేస్తూ ఆరు గురు ఆడపిల్లలకి, ఓ అబ్బాయికి తండ్రి నవటం తప్ప, ఆర్థికంగా ఏమీ సాధించలేక పోయాను. పెద్దబ్బాయి ఇంటర్ చదువు తున్నాడు. నలుగురమ్మాయిలు పెళ్ళికెడి గున్నారు. నేనింకో వారం రోజుల్లో రిటైరవ బోతున్నాను.”

“సార్...డ్యూటీలో ఉండగా చని పోయిన కాన్స్టేబుల్ కుటుంబంలో ఒకరికి ఉద్యోగం ఇస్తుంది గదా మన డిపార్ట్ మెంట్...నేను ఈ రోజు నాటకం వేయ టాన్ని డ్యూటీలో ఉన్నట్లుగానే పరిగణిస్తారు. నేను సర్వీసులోనే చనిపోతే... మీరు నా డెత్ సర్టిఫికేట్ తీసుకుని మా అబ్బాయికి ఉద్యోగం వేయించాలి. నా మరణాంతరం వచ్చే డబ్బు, కనీసం ఒక మూయి పెళ్ళయినా చెయ్యగలిగితే కాస్త తప్పి నాకు. నాకి సహాయం చేసి, మీరు నా కుటుంబాన్ని ఆదుకోవాలి సార్. నాటకంలో లాగే ఇంకో పదిహేను నిముషాల్లో జీవితంలో కూడా నా పాత్ర ముగిసి పోతుంది. ఆలాగని ఈ నాటకానికి అన్యాయం చెయ్యను. తప్పకుండా మన నాటకానికి ప్రభుత్వ బహుమతి వచ్చేలా కృషి చేస్తాను...ఇంతటి బరువు మీపై మోపు తున్నందుకు నన్ను షమించండి” కళ్ళలో నీళ్ళు ధారగా జారిపోతుండగా, యస్.ఐ. శ్రీనివాస్ పాదాలని కళ్ళ కద్దుకున్నాడు సుబ్బారావు-అతని చేతిలో ఓ కవర్ ఉంచి.

శ్రీనివాస్ కి మాట పెగల్లేను. నాటకంలో డైలాగుల్లా, విషయమంతా “గడగదా” చెప్పేసి, అతని మెదడుని మొద్దుబారేలా చేశాడు సుబ్బారావు.

“ఇంకో పావుగంటలో నేను చచ్చి పోగానే అవి సిద్ధం చేయించండి” చెప్పాడు సుబ్బారావు పౌడర్ అద్దుకుంటూ. అప్పటికి అతను “విషం” తాగి ఉన్నట్లు మాత్రం చెప్పలేదు.

సుబ్బారావు శరీరంపై పడి, మౌనంగా కోడిస్తున్న, ‘యస్.ఐ’ శ్రీనివాస్ కి మాటలింకా చెప్పట్లో గింగురుమంటున్నాయి.

—పవన్
(కడప)

నే..చ..పె..చూ..సి..చే

“ఇంకో అరగంటలో పెళ్ళి వారు వస్తున్నారు వాణ్ని చూసుకోవడానికి. ఆ వెధవ బయటికి వెళ్ళే కాళ్ళు విరగొడ్తానని చెప్పు”-విసురుగా వచ్చి చెప్పాడు గోవిందయ్య భార్య సరస్వతితో కొడుకు సుబ్బారావుకి కూడా విసబడేటట్లు-

“ఇంకో పావు గంటలో నేను చచ్చి పోగానే అవి సిద్ధం చేయండి” చెప్పాడు సుబ్బారావు పౌడరు అద్దుకుంటూ-

సుడిగాలిలా వెళ్ళిపోతూ ఆ మాటవిని తక్కువ ఆగిపోయాడు గోవిందయ్య.

“ఒరేయ్ నాయనా! ఏవిట్రా ఆ మాటలు...”

“కన్నీళ్ళతో” అంది తల్లి.

“చావనీలే వెధవని, చావంటే ఏదో చేగోడి తినడం అనుకుంటున్నాడు కం మూచుం వె: చావనీ” మహా కోపంగా చెప్పాడు గోవిందయ్య.

“ఇదిగో...ఇదిగో...అలాంటి అర్థం పర్థంలేని తిట్లూ, ఆడపెళ్ళి వారు పెళ్ళిచూపుంకి రావడం మొదలైనవి భరించలేకే నేను చస్తానంటున్నాను-కం మూచుం వె అంటే ఏమిటో, నలభై ఏళ్ళయి కాపురం చేస్తున్నావు...కనీసం నీ కై నా తెలుసా ఆమ్మా...?” అసహనంగా అడిగాడు సుబ్బారావు.

“నాకేమిటి తెలుసు నాయనా-నా పెళ్ళి నాటి నుంచీ యీ రకం మాటలు వింటున్నాను. పెళ్ళి నాడు మా నాన్ననీ యిలాగే అన్నారు. ఏ స కా క యి అని”

“అంటే?”

“పిల్లను యివ్వగానే సరికాదు కట్టుం యివ్వాలి-అనిట-కొంచెం సేపు పోతే ఆయన చెప్తారులే”...అంది తల్లి నిరాసక్తంగా-

“కం మూచుం వె అంటే అర్థం చేసుకోవడం బందరు లద్దూ తినడం అనుకొన్నావురా పంకొము వె....” అని ఓ షణం ఆగి “దీనికూడా అర్థం చెప్పాలి కాబోలు...కం మూచుం వె అంటే పంది కొక్కు ముక్కు వెధవా అనీ-అర్థం అంటుంది...ఇంతకీ నువ్వు పెళ్ళిచూపుంకి సిద్ధంగా ఉన్నావారేదా? లేకపోతే...”

“నాన్నా...అమ్మా, నేనూ ఎలాగూ ఈ తిట్ల బాధ పడుతున్నాం, ఇంకో

స్రవంతి నెం: రిలో ఇచ్చినవాక్యం
“ఇంకో పావుగంటలో నేను చచ్చి పోగానే అవి సిద్ధం చేయించండి.” చెప్పాడు సుబ్బారావు పౌడర్ అద్దుకుంటూ.
ఆధారంగా రాసిన కథలు

అమాయక ప్రాణిని కూడా తీసుకువచ్చిబలి చేయలేను నాన్నా అందుకే అంటున్నా... నే చ పె చూ సి చే...”

“అంటే ఏమిటో అమోరించు...”

“అంటే నేను చచ్చేక పెళ్ళి చూపులు సిద్ధం చేయించండి” -అన్నాడు సుబ్బారావు—

“ఓకే,కట్” అన్నారు దర్శకులు జంవ్యాల. హాస్య భరితమైన ఈ సన్నివేశం మషీకిరణ్ మూవీస్ వారి “అమ్మాయి గారి అబ్బాయి” చిత్రంలోనిది. ఇందులో గోవిందయ్య వీరభద్రరావు, సుబ్బారావుగా వేలు, సరస్వతిగా కాకినాడ శ్యామల నటిస్తున్నారు ప్రముఖ రచయిత మల్లాది నవల “ఒక ఆమె-ఒక అతడు” ఆధారంగా తీసిన ఈ చిత్రంలో ఇంకా చంద్ర మోహన్, సాక్షిరంగారావు, రాళ్ళపల్లి, రావికొండలరావు, పొట్టిప్రసాద్, నిర్మల, రమాప్రభ, శ్రీలక్ష్మి ప్రధాన తారాగణం. ఈ చిత్రం ద్వారా వినిత అనే సూతన నటిని తెలుగు తెరకి పరిచయం చేస్తున్నారు వేటూరి, రమేష్ నాయుడు, గౌతంరాజు, తోటతరణి, కాంభోజిరావు, జంధ్యాల తెర వెనుక ప్రముఖులు. ఆంధ్రాలో స్రవంతి ద్వారా జనవరిలో విడుదల కాబోతోంది ఈ చిత్రం.

-సుధాలహరి
(విజయనగరం)

ఓ కథ రాయండి
ఈ క్రింద ఇచ్చిన వాక్యాన్ని కథలో ఎక్కడయినా ఉపయోగించి అచ్చులో అరపేజీ మించకుండా ఓ కథని రాసి వెంటనే పంపండి. ప్రచురణార్థమైన కథారచయితలకి పాతిక రూపాయలు పారితోషికం పంపబడుతుంది.
“గృహప్రవేశమయిన రెండేళ్ళకుకానీ ఇల్లుకట్టలేనంది!” అన్నాడు వినయమూర్తి వినయంగా మామగారితో

